

dringsfradraget. Efter dette forslag vil det forhold, at en lønmodtager har bil til rådighed, bevirke, at den pågældende i praksis ikke opnår fradrag for befordring mellem hjem og arbejde.

Forslaget indeholder en lempelig overgangsordning for biler til mere end 400.000 kr., der er stillet til rådighed før lovforslagets fremsættelse den 19. maj 1993.

Efter lovforslaget beskattes sommerbolig og lystbåd til fri rådighed med en procentdel af godets værdi.

Efter lovforslaget bemyndiges skatteministeren til efter indstilling fra Ligningsrådet at pålægge arbejdsgivere m.v. at foretage årlige indberetninger til de statslige told- og skattemyndigheder om ydede personalegoder, og til at bestemme, om indberetningen alene skal oplyse om godets art, eller om indberetningen tillige skal oplyse om godets værdi efter skatteministerens anvisning.

Skatteministeren vil herunder kunne bestemme, at der skal foretages indberetning om personalegoder som nævnt i ligningslovens § 16.

Det vil i takt med indvundne erfaringer med indberettede personalegoder blive overvejet, om skatteministeren skal benytte sin kompetence efter kilde-skattelovens § 43, stk. 2, litra g, til at gøre visse personalegoder til A-indkomst. Det påregnes, at i hvert fald værdien af fri bil til rådighed allerede for 1994 vil blive gjort til A-indkomst.

Administrative konsekvenser

Om de administrative virkninger henvises til de administrative bemærkninger i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af personskatteloven og andre skattelove (Skatteomlægning).

For virksomheder vil den foreslåede udvidelse af indberetningspligten kunne medføre en mindre administrativ merbelastning, hvis den enkelte virksomhed vælger at yde personalegoder, hvorom der skal foretages indberetning.

Provenumæssige konsekvenser

Forslaget om, at udgiften til telefonabonnement uden for arbejdsstedet fuldt ud skal anses for en privat udgift, der ikke kan fradrages, skønnes med betydelig usikkerhed at medføre en provenugevinst på omkring 100 mill. kr. årligt.

Forslaget om at beskatte den årlige værdi af fri bil til rådighed med 25 pct. af bilens pris, uanset privatkørlens omfang, skønnes at medføre en provenugevinst i størrelsesordenen 100 mill. kr. årligt. Også dette provenuskøn er forbundet med stor usikkerhed.

Den foreslåede overgangsordning for biler til en pris over 400.000 kr. skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

Den foreslåede generelle stramning af kontrol- og værdiansættelsesreglerne for personalegoder vil – i takt med at forskellige andre personalegoder inddrages under indberetningsordningen – give et vist merprovenu.

Efter en indkørfase skønnes denne provenugevinst at være stigende.

Den samlede provenuvirkning af hele skatteomlægningen, herunder virkningen for stat og kommuner, er vist i lovforslaget om ændring af personskatteloven.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Efter *stk. 1* beskattes enhver form for vederlag, som ikke har form af pengeløn, når vederlaget ydes som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde, uanset vederlagets fremtrædelsesform.

Bestemmelsen omfatter således ikke kun vederlag i form af overdragelse af aktiver, f.eks. aktier, varer og kunst, men også vederlag i form af sparet privatforbrug, f.eks. telefon, kost, bolig, TV-licens, rejser, befordring, og vederlag i form af adgang til benyttelse af andres formuegoder, f.eks. jagtret, kunst, sommerbolig.

Bestemmelsen omfatter endvidere tilskud til almindelig telefon uden for arbejdsstedet, f.eks. betaling af abonnementsudgiften eller tilskud til samtaleudgiften.

Efter *stk. 2* er udgiften til et almindeligt telefonabonnement uden for arbejdsstedet altid at anse for en privat udgift, uanset hvilken brug der gøres af telefonen.

Samtaleudgifter, der kan henføres til erhvervsmæssig benyttelse af telefonen, kan fratrækkes efter de almindelige regler mod behørig dokumentation/sandsynliggørelse af udgiftens størrelse.

Lønmodtagere vil således kunne fratække den erhvervsmæssige samtaleudgift i den skattepligtige indkomst i det omfang udgiften – sammen med lønmodtagerens øvrige udgifter i forbindelse med udførelsen af det indtægtsgivende arbejde – overstiger 3.500 kr., jf. ligningslovens § 9, stk. 1.

Erhvervsdrivende vil efter reglen i personskattelovens § 3, stk. 2, nr. 1, kunne fradrage den erhvervsmæssige samtaleudgift uden begrænsning i den personlige indkomst.

For en selvstændig erhvervsdrivende, der helt eller delvis udøver sin virksomhed fra hjemmet, beror det